

כלל. בשאלו הששה מתרבים, או כל קעולם מתרבים כאחד למשה ומחברבים למשלה. ובכיסת ישראל וישראל) וישראל מתרבים מפלם. דבר אחר באתי לגני אחתי כללה - רבינו יצחק אמר, אין מזדוגה טקדורש ברוך הוא (ישראל) עט כנסת ישראל אלא בזמן שאלו הששה מתרבים בזמנא דאלין שית אתרזון, משקיי דנחלא מהשאלה הנחל שלא פוסק.

רבי יהודה אמר,أكلו רעים שתו ושכרו דודים. אלו כל בעלי היבכה והיללה, שפלם החבשו והתחברכו כאחד, שהרי מסעודה המלך כלם נהנים. וממי כלם אוכלים? שהמלך (השתמה) בא שם, ולכן המלך השפmach, ומשם את הגבירה בראשונה, אחר כך כלם אוכלים ושםחים.

רבי אבא אמר,أكلו רעים שתו ושכרו דודים, אלו הם הששה שאמרנו, ואלו הם שפטותם בהם, (שיר א) הביאני המלך חזריו וגוז. שתו ושכרו, מאותו סיון הפרווה את הכל. רבי אלעזר אמר, כל אותם שלמות, שביןיהם שאוטם הששה התברכו, אז כל

אלו שלמותה מתרבים.

רבי שמעון אמר, הכל יפה, אבל סוד הדבר -أكلו רעים למשלה, שתו ושכרו דודים למשה. אמר לו רבי אלעזר, מי הם למשלה וממי הם למשה? אמר לו, יפה שאלת, זה המקומ הعليון שהם באחרות ישבמחה שאין נפרדים לעולמים, אלו נקרים רעים. זהו שפטותם (בראשית) ונחר יצא מעדן, ועדן ונחר אין נפרדים לעולמים, ונמצאים לעולמים ברצון ובאחדות ובשמחה. שתו ושכרו דודים, אלה הם למשה שנקרים דודים לזמן ידועים, והריב בארני.

ברכאנ וחדרה בכללו עלמין, ואתבנטה היא, לנפקא מנה ברכאנ לכללו. דבר אלין שית אתברכאנ, כדי כללו עלמין אתברכאנ בחדא לתפא, ומתרכאנ לעילא. (ס"א וכנסת ישראל וישראל) בכללה. דבר אחר באתי לגני אחתי אתברכו מכללו. דבר אחר באתי לגני אחתי בכללה. רבי יצחק אמר, לא איזבו גרא קדשא בריך הוא (ס"א ישראל) בכנסת ישראל, אלא בזמנא דאלין שית אתרזון, משקיי דנחלא דלא פסק.

רבי יהודה אמר,أكلו רעים שתו ושכרו דודים, אלין כל מארי דיבבא ויללה, דאתבנטו כללו ואתברכו בחדא. דכא מסעודה דמלכא מתנגין כלא. ואימתי אכלוי כללו. בשעתא דמלכא (ס"א אהדי) אהדי. ועל דא מלכא אהדי, וחדי למטרוניגתא

בקידמיთא, לבתר כללו אכלן וחדאן.

רבי אבא אמר,أكلו רעים שתו ושכרו דודים, אלין אינון שית דקאמון, ואלין אינון דקמיב בהו, (שיר השירים א) הביאני המלך חדורי וגוז. שתו ושכרו, מההיא יין דורי לככלא. רבי אלעזר אמר, כל אינון דلتפא, דכינוי דאינון שית אתברכאנ, כללו דلتפא מתרכאנ.

רבי שמעון אמר, פלא שפיר, אבל רזא דמלה,أكلו רעים לעילא, שתו ושכרו דודים לתפא. אמר ליה רבי אלעזר, מאן אינון לעילא, ומאן אינון לתפא. אמר ליה יאות שאילתא, דא אחר עלאה דאינון באחדותא בחדרותא דלא מתרישן לעולמין, אלין אקרון רעים. הדא הוא דכתיב, (בראשית ב) ונחר יוציא מעדן, ועדן וההיא נחר לא מתרישן לעולמין, ואשתכחו לעולמין ברעותא באחדותא בחדרותא. שתו ושכרו דודים, אלין אינון לתפא, דאקרון דודים, לזמן ידיען וקה אוקימנא.